

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofvrti ad Moenvm, 1665

Illustrissimo & Excellentissimo Principi Carolo, Principi Walliæ, Duci
Cornubiæ, Comiti Cestræ, &c.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

Illustrissimo & Excellentissimo PRINCIPĪ
CAROLO,
PRINCIPĪ WALLIÆ, DUCĪ CORNUBIÆ,
COMITI CESTRÆ, &c.

Excell. Princeps!

UT in parte recognoscerem Debitum infinitum, quo Celsitudini vestra obstrictus sum, operam dedi, ut Honorem exhiberem, Memoria Regis illius Angliæ, qui ex Progenitoribus Regis Patris vestri & Vestri ipsius fuit postremus: Cui Regi utraq; Unio quodammodo attribui possit: Quandoquidem illa Rosarum in ipso consummata fuit, illa vero Regnorum fundata inchoata. Quin etiam, Tempora ejus celebrari merentur. Vir enim Prudens fuit, & Rex Egregius: Tempora nihilominus sua turbata, & Mutationum & Eventuum rariorum plena. Etenim in Temporibus idem usurvant; quod in Viis: ut alia sint magis Aclivæ & Declivæ, alia vero magis Plana & Equabilia. Quorum alterum Genus Temporum Proventibus commodius, alterum Scribentibus gratius. Neutquam eum assentatione colui, sed Imaginem ejus ad vivum excepi, quantum fieri potuit, stando tam procul, & luce paulo obscuriore. Verum est, Celsitudinem vestram ante oculos habere, Exemplar incomparabile, Regis Jacobi Patris vestri: Attamen, non abs re vobis fuit, unum ex Antiquioribus etiam Exemplaribus intueri, Deus Opt. Max. Celsitudinem vestram conferret. incolumem,

Celsitudinis vestrae Servus

Humilimus & Devotissimus

FR. S. ALBAN.

HISTORIA REGNI HENRICI SEPTIMI,
REGIS ANGLIÆ.

*Adpta Bibliothecæ
Roberti Coltoni multum
auctori in
Junilla
confiliandam
hæc hystoria
an ipse pro
fussit 1084.*

Postquam Richardus ejus Nominis Tertius, de facto Rex, sed Titulo & Regimine Tyrannus: atque ita hucusque appellatus & habitus, Ultione divina, exulis Expeditione fortunante, in prælio apud Bosworth, victus fuisset & interfectus: successit ei in Regno, Comes Richmondia, exinde Rex, Henricus Septimus appellatus. Rex statim à Victoria, ut qui sub Matre admodum pia, & devota, educatus fuisset atq; Naturæ suæ ductu, Sacris operandis deditus esset; Canticum Te Deum cantari solenniter jussit, toto exercitu præsentem, in Loco ipso, ubi pugnatum fuerat. Ipse autem, magno Applausu, & lætis Acclamationibus, Militari quadam electione, aut Recognitione, Rex est salutat. Interim, Corpus Richardi, post multas Injurias & Contumelias, (quæ pro Commemorationibus Funebribus, & Exequiis, plebi, versus Tyrannos, esse consueverunt) obscure sepultum est. Etenim Rex ipse, qua fuit Nobilitate, Fratris Monasterii de Leicestria mandasset, ut honorifice humaretur, attamen Religiosi ipsi (à Vulgi affectibus haud immunes) hoc facere neglexerunt: Neq; tamè propterea ullius Reprehensionem aut Censuram subierunt: Cum nemo ullum Ignominie aut Contumelie Genus, in eum Viri injuriosum fuisse existimaret, qui propriis Manibus Henrici Sexti (Principis innocentissimi) Carnifex fuisset; Qui necem etiam Fratris sui Clarentia Ducis procurasset; Qui Nepotes suos, primo Juventutis flore (quorum Alter eo tempore Rex ejus erat Legitimus: Alter quoq; in futuro, si aliquid Fratri humanitus contigisset) occidisset; Qui deniq; gravi infamia laborasset, quod Vxorem suam veneno sustulisset; ut ad Incestuosas cum Nepi sua Nuptias lectum sterneret. Quamquam autem Princeps fuisset in Militari Virtute probatus, atq; Honoris Anglici Assertor strenuus, Legislator item bonus, in Levamen & Solatium Vulgi, tamen omnium Opinione, longe, Virtutibus & Meritis ejus, præponderabant Parricidia & Scelerata; Quin & Opinione Prudentium, ipsæ illæ Virtutes habitæ sunt potius, pro Rebus Affectatis & Fictis, ut Ambitioni suæ velificaret, quam pro Dotibus Naturæ suæ aut Judicio iustis. Itaque notatum

est, a Viris perspicacioribus (qui priora Gesta ejus ad posteriora trahebant) eum, etiam tempore Regni Fratris sui Edwardi Quarti, in hoc callide & secreto incubuisse ut Fratris Regimini Invidiam & Odium conflaret: Cum expectaret, & quasi divinaret, Regem, propter Luxum & Intemperantiam, diu non victurum, sed Filios suos, tenera adhuc ætate, relicturum: Tum vero satis noverat, quam facilis esset Ascensus à fastigio Protectoris, & primi Regii sanguinis Principis, ad ipsam Coronam. Atq; ex hoc Ambitionis profundæ Fonte promanasse, quod, tam sub Tractatum illum Pacis & Fœderis, inter Edwardum, & Ludovicum Undecimum Gallie Regem, icti, & colloquio utriusque Regis apud Pignoneum firmati, quam alias, Richardus tunc Glocestria Dux, Pacem pro viribus impugnasset, & à parte Honoris steterit, Existimationem suam in Fratris contumeliam attollens, oculos omnium (præsertim Nobilium & militum) à Fratre in seipsum convertere cupiens: quasi Rex, vita sua luxuriosa, & minus nobili conjugio, effeminatus factus esset, minusque Honoris sensu, & Republicæ cura, quam Regem deceret, tangeretur. Quatenus vero, ad Leges illas Salubres, & Politicas, quæ ejus tempore introductæ erant & sancitæ, interpretabantur Homines, eas nihil aliud fuisse, quam Tyranni inescantiones, & Lenocinia, quibus se Populo ostentaret, eorumque benevolentiam captaret: cum sibi ipsi conscius esset, quod plane deesset sibi verum Obedientiæ Subditorum Vinculum; Jus scilicet ad Regnum, Legitimum. At Henrico, in Introitu in Regnum suum, & in ipso Momento, quo Corona ad ipsum delata est, occurrit res perplexa profus & nodosa, nec facile solubilis: quæq; posset Regem vel prudentissimum, præsertim in Regni sui Novitate, perturbare, & in diversas partes trahere; Atque eo magis, quod erat hujusmodi Res, quæ moram & Deliberationem non pateretur, verum necesse foret, de ea, simul & deliberare, & statuere. Evenit, ut in ejus Persona, tres Tituli diversi, quibus Regnum sibi vindicare posset, concurrerent. Primus erat Titulus Regine suæ Elizabethæ; Cui etiam accesserat Pactum illud, quo se Proceribus, quorum